ХАН АСПАРУХ

ГОДИНА 20-ТА ЗА ОУ „ХАН АСПАРУХ“ - ГР. ДОБРИЧ

ЮБИЛЕЙНО ИЗДАНИЕ
БРОЙ 3

М. МАЙ 2012 ГОДИНА

С аспаруховско дръзновение напред и нагоре!

Имам удоволствието от името на добричката общественост и лично от свое име да Ви поздравя по повод 20 - годишнината на ОУ „Хан Аспарух".

Със своите традиции и успехи вече 20 години училището е пулсираща, жива щафета на поколенията, при която всеки учител и възпитаник дава своя принос и дописва неговата история. А тя е тази стабилна основа, която крепи следващите поколения и им предоставя възможността да я дописват с още по–големи успехи.

Пожелавам на всички учители да продължите със същата убеденост да работите за изграждането на достойни личности, с които Добрич да се гордее.

Скъпи ученици,

Младостта и дързостта са най–ценните посланици на съвремието. Предстоят Ви години на непрестанно търсене, на целеустремена енергия към знания, доказване и усъвършенстване.

Вярвам във Вас, във Вашия талант, възможности и амбиции и съм убедена, че Вие сте достойното бъдеще на Добрич и България.

Бъдете здрави, заредени с творчество и ентусиазъм и нека заедно да изградим един по–добър дом за всички българи.

Детелина Николова
Кмет на Община град Добрич

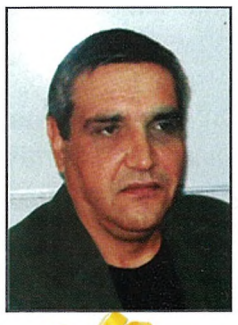

ДО КОЛЕКТИВА
НА УЧИЛИЩЕ
ХАН АСПАРУХ
ГР. ДОБРИЧ

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми учители и ученици!
Приемете най- искрените ни поздравления по случай 20 - годишния юбилей на Вашето училище!

Уважаеми гости,
Посрещнали Ви сякаш в къщи да споделите с душите си красивите и дружелюбни и да я продължат на своите ученици. Нека тяхните успехи Ви носят удовлетворение за добре свършената работа, защото един ученик не би могъл да учи без добър учител до себе си.

Скъпи ученици,
Носите с гордост и достойнство името на Вашето училище – Хан Аспарух! Учете се и нарушайте знанията и опита! Бъдете с приятелите тези, които учат.

ЧЕСТИТ ЮБИЛЕЙ!

ЗА ОБЩИНА
ГР. ДОБРИЧ
ЛЮБОМИР ЛЮБЕНОВ

Аспаруховият конник

Конникът, дошъл от север,
спря на дунавския бряг
сред разцъвнали посеви
и огнища ален мак.

В погледа му зеленее
разлюляна равнина.
Сребърна на юг светлее
горда Стара планина.

Бял орел се стрелна жадно
в утринната синева, дето
сянката му пада, знаме
конникът развя.

После слезе той от коня
сред зелените жита.
Шепа суха пръст отрони
и докосна я с уста.

Хубава си моя нива,
натежала равнина,
бяла като гръд орлова,
ясна като стремена.

Мои внуци тук ще тичат,
ще ми бъде тук дома.
И с любов ще те наричат
Аспарухова земя ...

текст: Николай Соколов
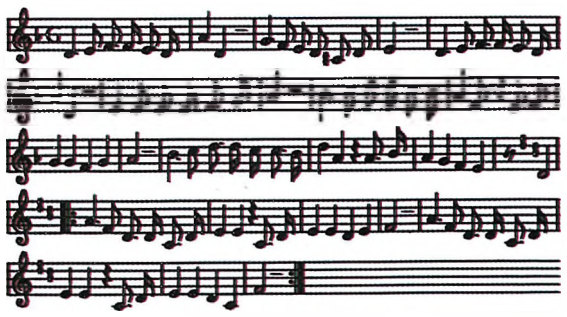
музика - М. Джигова, учител по музика

В навечерието на Деня на българската просвета и култура, ОУ „Хан Аспарух" - гр. Добрич чества своята 20 годишнина.

... Отшумяват години, десетилетия. Времето е най-сигурният критерий за всяка духовна ценност и дело човешко.

Според мярата за живот на образователна институция, всяка годишнина означава история, опит, традиции…

Ако традицията е белег на национална идентичност, то българското училище е един от най-светлите й символи. Традицията да бъдат чествани юбилейни годишнини е знак да съхранена вяра в образованието като ценност. Доказателство за това е активното и убедително присъствие на ОУ „Хан Аспарух" в образователната система на гр. Добрич вече **20 години** със своето високо ниво на качествено образование.

С активното участие на цялата училищна общност, училището ни се е превърнало в едно демократично и творческо пространство, което възпитава самочувствие.

Днешният празник е повод за равносметка и поглед в бъдещето. А бъдещето на едно училище се гради с усилията и духовния порив на учениците преминали през класните стаи. Колкото повсеотдайни, знаещи и можещи са те, толкова по-престижно, авторитетно и желано е училището.

Гордея се с успехите на нашите ученици и тяхната успешна реализация.

Да бъдеш ученик в такова училище е чест.

Да бъдеш учител на толкова мотивирани ученици не е професия, а огромна отговорност и предизвикателство за непрекъснато професионално усъвършенстване.

Скъпи ученици, учители, родители, БЪДЕТЕ ЧЕСТИТИ!

Вярвам, че всички заедно ще продължим да пишем страниците в историята на нашето училище и

„ ...ВСЕ НАПРЕД И НАГОРЕ!".

НЕВЯНА ЛЮЦКАНОВА
Директор на ОУ „Хан Аспарух"
от 1992г. до сега

Аспарухови празници

1. Почистване и украсяване на училището.	**07.05.2012г.**
2. Юбилейно издание на училищен вестник.	**07.05.2012г.**
3. Конкурс за стихотворение на тема: „Аспарух".	**07.05.2012г.**
4. Изложба по краснопис.	**08.05.2012г.**
5. Изложба-икебана.	**08.05.2012г.**
6. Ден на ученическо самоуправление.	**09.05.2012г.**
7. Годишно утро – I клас.	**10.05.2012г.**
8. Спортен празник и състезание „Мама, татко и аз".	**11.05.2012г.**
9. Карнавал.	**11.05.2012г.**
10. Викторина „Знаещи Аспаруховци".	**14.05.2012г.**
11. Изложба-колажи „Моето училище".	**15.05.2012г.**
12. Съвместно мероприятие с ЦДГ № 7 „На четири ръце".	**16.05.2012г. 17.05.2012г.**
14. Кулинарна изложба.	**17.05.2012г.**
15. Юбилеен концерт.	**18.05.2012г.**
16. Тържествен педагогически съвет.	**19.05.2012г.**

ИЗ ЛЕТОПИСНАТА КНИГА

Със заповед **РД № 14-34 от 03.06.1992 г.** на Министъра на образованието и науката на Република България, в гр.Добрич е открито Начално училище "Хан Аспарух".

На **15.09.1992г.** училището отваря врати за 157 деца от квартал "Добротица". Оформени са 4 паралелки I клас и по 2 паралелки за II и III клас. Учителският колектив е от 9 учители и за първи директор е назначена Невяна Арменчева.

През учебната **1993 - 1994** учебна година НУ "Хан Аспарух" се налага Все по-успешно в образователния процес на града. Училището посреща новата учебна година с разширена МТБ - класните стаи са 9, паралелките са вече 14, в тях се обучават 387 ученици. Образованието и възпитанието им е поверено на 17 учители и 3 възпитатели. Директор е Невяна Арменчева.

За откриването на учебната **1994-1995г.** са създадени всички необходими условия. За нормален учебен процес са пригодени 10 класни стаи. Общият брой на учениците е 367. Новопостъпили са 110 деца. В училището вече има специализиран кабинет по музика.

През учебната **1995 -1996г.** със Заповед **№ РД 14 -61** на министър Илчо Димитров, НУ „Хан Аспарух" е преобразувано в Основно училище. Учителският колектив е от 38 учители, а броят на учениците е нараснал на 544, разпределени в 22 паралелки начален курс и 5 паралелки среден курс. Всички учители са с висше образование, а 10 от тях са със следдипломна специализация и защитен II клас квалификация. Обучението на учениците се осъществява в сградата на ИДНУ "Тина Киркова", като се ползват 15 класни стаи, физкултурен салон и специализиран кабинет по музика.

1996-1997 учебна година - броят на учениците в ОУ "Хан Аспарух" продължава да расте. Тук се обучават вече 650 ученици.

1997-1998 учебна година - ОУ "Хан Аспарух" значително се разраства. Учителският колектив е от 57 души, назначени са двама помощник директори и педагогически съветник. В училището се обучават 739 ученици, разпределени в 36 паралелки.

1998-1999 учебна година в училището се обучават 761 ученици, разпределени в 37 паралелки.

1999-2000 учебна година, в резултат на демографски срив, характерен за гр. Добрич през последните години, учениците в ОУ "Хан Аспарух" намаляват от 761 на 617. Броят на паралелките е 35.

2001-2002 учебна година - най-младото основно училище в гр. Добрич "Хан Аспарух " - отбелязва своята десеттодишнина! То успява да извоюва стабилни позиции и за този кратък период, да се нареди сред най-престижните училища в града.

2002-2003 учебна година - все по-осезателно се чувства високият професионализъм, характерен за педагогическия колектив. Училището е на първо място по процентно количество на учениците, приети в елитните гимназии и техникуми. Нашите възпитаници ни радват с все повече успехи на национални и областни конкурси, състезания и викторини.

2003-2004 учебна година започна с 404 ученици разпределени в 20 паралелки. По случай патронния празник на училището, с почетен знак, въведен от тази учебна година, по идея на Веселина Минкова, бяха наградени 17 ученици. Сред тях са: Момчил Светлозаров, заел I място в областния кръг на олимпиадата по математика; Радослава Пламенова, Маринела Минчева и Полина Мичева, представили се на призови места в областните етапи на олимпиадата по български език и литература и биология.

2004-2005 учебна година - тринадесета от съществуването на училището. Началото е поставено с 347 ученици, разпределени в 18 паралелки.

2005-2006 учебна година. В училището се обучават 287 ученици в 15 паралелки. Учебната година протича под знака на подготовката на България за членство в Европейския съюз. Отборите от ОУ "Хан Аспарух" продължават доброто си представяне в регионални и областни състезания. Във викторината по случай 130-годишнината от Априлското въстание нашите отбори се представят отлично, а учиищният кръг на състезанието е излъчен по местната кабелна телевизия.

2006-2007 учебна година. За първи път в училището е въведено отличието "Ученик на годината". През тази учебна година то е връчено на Даниел Начев от VII б клас.

2007-2008 учебна година. Ученик на годината е Михаел Митков Михалев от VII б клас.

2008-2009 учебна година. Училищното настоятелство взема решение за въвеждане на униформи. Първоначално такива са изработени за всички ученици от I до IV клас. Ученик на годината е Ивайло Георгиев Кръстев от VII а клас.

2009-2010 учебна година. Училището печели проект на МОМН за изработване на униформи за всички ученици, както и за въвеждане на пролетно-летен вариант на униформи. С отличието "Ученик на годината" е удостоена Ива Кадийска от V а клас.

2010-2011 учебна година. Успехите на учениците от училището не секват. Колекцията от купи, грамоти и флагчета продължава да се множи. Учениците от IV и VII клас заемат съответно II-ро и III-то място в област Добрич по резултати на Национално външно оценяване от МОМН.

Удостоена с отличието "Ученик на годината" е Зорница Бойчева от VI а клас.

В своята **20-та** година ОУ "Хан Аспарух" е вече утвърдено с авторитета си учебно заведение.

Ученик на годината е Ангел Узунов от VII а клас.

ЗНАМЕНАТЕЛНА ДАТА

15 септември винаги е била знаменателна дата за мен.

На този ден преди 28 години престъпих прага на училището с чанта на гръб, изпълнена с много смесени чувства. Сърцето ми биеше силно от радост, че и аз ще се науча да чета и смятам, че и аз вече съм голяма и в същото време се страхувах от неизвестното.

Още помня уханието на въздуха, изпълнен от аромата на есенни цветя и дъжд. Помня топлата усмивка на моята първа учителка, сигурната й ръка, с която ме поведе към класната стая. Този ден остана завинаги в паметта ми. Тогава все още не знаех , че на тази дата душата ми винаги ще е изпълнена с нестихващи вълнения.

На 15 септември преди 16 години аз се изправих за пръв път пред класурските деца вече като учител. Обещах пред себе си никога да не посрамя имената на моите духовни водачи и да бъда техен верен последовател в мисията да огрмотявам, възпитавам и образовам, да вдъхвам обич, уважение и преклонение в детските сърца към България и всичко българско.

Максимата, че човек е богат със своята цел, със своят дял, но не с това, което е взел, а с това, което е дал винаги ме е водела в живота.

На 15 септември 2010 г. имах честта да замествам в ОУ " Хан Аспарух „ гр. Добрич. Учениците и колегите ме приеха безусловно.

Почувствах се все едно винаги съм живяла и работила сред тези хора, все едно винаги са били част от живота ми. Сърцето ми остана завинаги в това училище. Затова тази учебна година, когато разбрах, че ще имам възможността отново да работя в това прекрасно училище сред тези чудесни преподаватели, пред мен не стоеше никаква дилема. Нямах търпение да заживея и заработя отново в този колектив.

Щастлива съм, че постъпването ми на работа съвпадна с 20 годишния юбилей на училището. Вярвам и се надявам, че випуск 2011, който заедно с г-жа Ахилева поехме през тази учебна година, ще е достоен продължител и наследник на аспаруховските традиции.

Юлияна Софийска
начален учител

Проект BG051PO001-4.2.05
"Да направим училището привлекателно за младите хора"
съфинансиран от ЕСФ по ОП "Развитие на човешките ресурси" 2007-2013 г.
Европейски съюз
Европейски социален фонд
МОМН

„Училище за себеутвърждаване и подготовка към европейски хоризонти!“

ОУ"Хан Аспарух" инвестира в бъдещето на своите възпитаници!

От 07.02.2012г. в нашето училище, по европейски проект, който се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз, се работи в пет области на извънкласна дейност:

1.Здравословен начин на живот

Тематично направление - "Млад еколог", с ръководители Ю.Софийска и И.Ахилева;

2.Умения за самостоятелно учене и събиране на информация

Тематично направление - "История на моето селище", с ръководител -
Б. Златинова;

3. Здравно образование

Тематично направление - "Европейска кухня - какво да сготвим и ядем в страните от ЕС", с ръководител -
К. Борисова;

4.Природоматематически науки

Тематично направление - "Зелени алтернативи: Купуваме, използваме, изхвърляме...?", с ръководител -
Р.Илиева;

5. Дигитални компетентности

Тематично направление - "Млад информатик" - с ръководител
В.Колева;

Децата с огромно желание участват в проекта, придобиват много нови, ценни знания и умения! За тях училището вече е място за себеутвърждаване и подготовка към европейски хоризонти!

СТРОИТЕЛИ НА МОСТОВЕ

Основно училище **"Хан Аспарух"** се намира в един от най-красивите и благоустроени жилищни комплекси на гр. Добрич - ж.к. "Добротица".

Възникнало като начално, много скоро то прераства в основно, за да даде възможност на повече деца от комплекса да имат свое училище.

В него започват работа млади, ентусиазирани учители с иновативно мислене и много творчески идеи. Те завладяват децата, увличат ги със своя ентусиазъм и превръщат училището в желано място за учене, труд и забавление.

Днес, **20** години по-късно, същите тези учители продължават да въвличат децата в голямото приключение, наречено учене. Те не са се променили. Само са натрупали повече опит, повече знания и повече мъдрост. Всеки един от тях знае, че да си учител е призвание, да предаваш на децата от своите знания и опит - удовлетворение, а да ги обичаш - истинско щастие.

Никос Казандзакис казва, че "учителите използват себе си като мостове, по които канят учениците си да преминават. После, когато са улеснили прекосяването им, щастливо се сгрутват, насърчавайки ги на свой ред да изграждат мостове". Именно това е най-важната задача на всеки учител – да поддържа живи у децата техните таланти и естествената им любов към учене. Предизвикателство и голяма отговорност е да се работи с деца, да се моделират характери и поведение, да се формират представи за света. Основната задача на учителя е да извади наяве вродените таланти на всяко дете, а не просто да го "натъпче" с информация, да му помогне да развие своята интелигентност и въображение.

Учителите в Основно училище "Хан Аспарух" смело отправят поглед в бъдещето. Защото, връщайки се назад в миналото, те виждат какво са посели и какво са пожънали и с право се гордеят с това. Защото са създали поколение от достойни хора, знаещи и можещи, които един ден ще станат /а много от тях вече са/ лекари, юристи, творци, инженери, спортисти, политици. И най-вече защото са изпълнявали, изпълняват и с радост ще продължават да изпълняват своята изконна задача. Задача, чието изпълнение е всъщност и най-голямата **наша** награда!

С. Маринова, начален учител

ПЪРВОТО УЧИЛИЩЕ

Какво да Ви кажа... "Хан Аспарух" е училището, в което намерих своите истински приятели, с които и до днес сме заедно, там е мястото, където изградих своите навици, поставих своите цели и започнах да градя бъдещето си.

Спомням си първия учебен ден, далечната 1994 год., като един мираж, с поличка, бели чорапи, раница на гърба и букет в ръка... Спомням си и столовата, в която се блъскахме кой първи ще стигне и ще изкачи многото стъпала, където похапвахме вкусни закуски, спомням си и как се гонехме по големите коридори. Няма да забравя и първото зелено училище, на което отидохме и как тогава, в 4 клас бяхме на дискотека. В очите на учителите, виждах и родител. Благодаря им, че възпитаха в мен качества като упорство, ученолюбие и трудолюбие.

Първото училище, първите години зад чина, са местата, които не се забравят. И въпреки, че след време човек не си дава сметка, какво е получил от тях, именно те донякъде са ни променили, за да бъдем това, което сме сега. Винаги ще се връщам назад в онези времена и ще си спомням с усмивка за тях.

Желая на училището, преподавателите и учениците много успехи, здраве и вяра. Нека много години напред да има поводи за радост и гордост. Попътен вятър!

Веси Бойчева
бивш възпитаник на ОУ „Хан Аспарух"

Моята приказка

„Човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му." И ако ги следваш, те един ден се сбъдват.

Така се случи и с мен. Кандидатствах за работа в много училища, но мечтата ми беше да започна работа в ОУ „Хан Аспарух". И така един ден започна моята приказка, която продължава вече 17 години. В нея главни герои са моите ученици. Всеки от тях оставя следа в сърцето ми, изпълнена с нежност и любов. Помня тяхната доброта и невинност, тяхната плахост и увереност, техният ентусиазъм и оптимизъм, техните грешки и недостатъци. Прекрачвайки училищния праг, те започват да изкачват кулата на знанието. Пътят е дълъг и труден. Но заедно с уроците в учебника аз се опитвах да ги науча да разпознават вечните човешки ценности, онези, които ни карат да се чувстваме живи.

Не мога да не споделя последните седем години от моя педагогически живот, години споделени с едни прекрасни деца - моите седмокласници. Те израснаха пред очите ми и неусетно станаха големи. Искаше ми се да не бързат толкова да порастват, защото след време отново ще жадуват да бъдат деца. Вярвам, че ще позволят да бъдат обичани, че няма да се сравняват с другите, а ще се стремят да надскочат собствените си възможности.

Скъпи мои ученици, не се страхувайте да опитвате да направите бъдещето си по-добро. Не спирайте да вярвате и да следвате мечтите си! Истинската мечта е да си способен да мечтаеш.

Красимира Борисова
класен ръководител на VII а клас

До колектива
на ОУ"Хан Аспарух"
кв."Добротица"
гр.Добрич

Мили учители,

Преди 14-15 години бяхме изправени пред въпроса кое е по-важно за бъдещето на нашето дете - да учи в „престижно" училище или да попадне на учител, който да го научи както казват старите хора „на четмо и писмо". Бяхме убедени, че много по-важно е детето ни да бъде грамотно, да се научи да учи и да го възпитават хора близки до нашия морал и мироглед.

Тръгнали по този път попаднахме на точното място и на точните хора - ОУ"Хан Аспарух" и г-жа Недялкова. В първия учебен ден предадохме детето си на хора, които успяха да го преведат през мрака на неграмотността и незнанието и да направят от него един грамотен, умен и много съобразителен човек. Думите са слаби, за да изразят вълнението ни от всичко, което преживяхме през тези 7 години. Имаше радост, сълзи, щастие, „дълбоки драми" и емоции на гребена на вълната, но всичко това се случваше в „нашето училище" - така го наричат всички жители на квартал „Добротица" - гр. Добрич.

Та нашето училище ни даде много и на нас като родители, защото през годините учителите винаги са намирали начини да ни обърнат внимание за неща, които не винаги родителите разбират, да ни накарат да сме на осмото небе от щастие, когато хвалят детето ни, да ни помагат да бъдем приятели с нашите рожби.

Може много, много да се пише и говори за това, какви са предимствата да има училище във всеки квартал на съвременния град. Това дава възможност на децата да преодолеят стреса от новата обстановка, много по-бързо да станат самостоятелни и уверени в себе си. Затова ние сме щастливи, че детето ни учи в "нашето училище" при учители,с които останахме приятели и до сега.

Пожелаваме на всички учители от все сърце, по случай юбилея на ОУ"Хан Аспарух", професионално дълголетие. Все така да успявате да превръщате децата и техните родители във Ваши приятели. Огрявайте пътя на всички деца със светлината и силата на буквите, цифрите и знанието, което те ни дават.

Приемете нашата огромна сърдечна прегръдка!

17.04.2012г.
сем. Даткови

ВНИМАНИЕ!

Вдига се завесата на куклено-театралното студио!

Тук винаги кипи напрежение: Коледа ли наближи - на актьорите се наслаждавай, ти! В миг Снежанка се явява, Седемте джуджета вдигат врява. И чувала с подаръците за децата, мигом пак е под елхата.

Буратино своите приятели открива. Татко Карло момчето си намира. Търси своя принц и Пепеляшка. А Румбурак все още броди из гората. Меденатa питка се търкаля по тревата. Седемте козлета вече весело се смеят: ме-хе-хе!

Така е приятели - тук при нас е весело. Неусетно всеки намира своя герой и се превръща в самия той!

М.Недялкова
ръководител на Куклено-театрално студио

С умиление ...

Какво е училището за мен?

Това е един от онези периоди в живота, с който ще си спомням винаги с умиление. Дългите дни, в които очакваш последния училищен звънец сега ми се струват по-далечни и по-красиви от когато и да е. Да си ученик - това е пътят, през който всеки трябва да мине, за да стане човек. В училището се научаваш да четеш и пишеш, там се сприятеляваш за първи път, там разбираш какъв е животът, който те очаква.

Годините, прекарани в ОУ„Хан Аспарух" не бих сменила за нищо. Обстановката бе изпълнена с желание за знания, като същевременно съчетаваше и грижовността и родителската грижа на преподавателите. Все още, при срещата с първия учител, се радвам, изпитвам удовлетворение и радост от срещата с приятел, в какъвто се превръща всеки, който е част от този жив организъм. Говорим си често за пътят в живота. Спомням си напътствията, разговорите, приятните уроци и занимателните задачи. С нетърпение очаквахме да се впуснем в невероятния свят на живата природа, географията, историята, изкуството. И съм щастлива, че това е училището, в което открих любовта си към математиката, изобразителното изкуство.

Осъзнала съм, че макар и младо, училището успява да създаде и съхрани качествен процес на обучение, от който се нуждае всяко дете. Постигнат е перфектният баланс между преподаването на нови знания и привързаността към ученика. Учителите са професионалисти, взискателни, но и не щадят грижите си за всеки един ученик. Даряват любов и всеотдайност.

Когато стигнем до края на училищния ни път, разбираме, че всичко това е оставило неповторими следи в сърцето, които ние с умиление ще си спомняме. И когато нашите деца тръгнат на училище, може и да се случи, някои от тях да учат в същите приветливи класни стаи, при най- добрите учители, от което топлината в сърцето ми ще бъде още по-голяма.

Радослава Димитрова,
бивш възпитаник на ОУ „Хан Аспарух"

„Човек се учи, докато е жив!“

Още с първата глътка въздух, човек започва своя път на усъвършенстване. Има стара българска пословица: „Човек се учи, докато е жив“. Но знанията и уменията са не само натрупан опит, а професионализъм. Професионализъм, с който екипът от учители на ОУ „Хан Аспарух“ обучава нашите деца и развива техните умения, мотивира ги за повече постижения и успехи.

Не е случайно и името на училището ни - Хан Аспарух - НАЧАЛОТО. От успешния старт зависи победата. Перфектна подготовка получи голямата ми дъщеря. Още по-добра такава получава и второто ми дете. Да оцениш детето и да надграждаш, да усъвършенстваш - да, това го могат в ОУ „Хан Аспарух“.

И когато на родителска среща в гимназията ме попитаха къде е получила силната си физическа и езикова подготовка дъщеря ми, с гордост заявих - в училище „Хан Аспарух“.

От трите 9-ти класове, детето ми бе сред най-високо оценените по български език.

Каква по-голяма награда и удовлетворение от положения труд от тази да чуваш и виждаш какво постигат учениците ти.

Благодаря на целия екип, на усмихнатия обслужващ персонал и им пожелавам послучай 20-та годишнина да са все така всеотдайни, да са добре мотивирани, да останат професионалисти и да запазят доброто име на училището.

УСПЕХ, мили учители!

Тодорка Стоянова - майка

Благодаря Ви за всичко!

Есен е. Годината - 1999. Датата - 15 септември. Днес тръгвам на училище. Малко ме е страх, но мама каза, че там е хубаво и интересно.

Пристигаме в училищния двор. Чета - Основно училище " Хан Аспарух". Плахо пристъпвам. Ето го моят нов дом след детската градина. Огледах се. Всички приятели са тук, вече съм по-спокойна. Ослушвам се. Чуват се смехове и песни. Значи тук децата са щастливи, а щом са щастливи значи не е страшно! Срещу мен вървят усмихнати хора. Една жена ми подава ръка, тя сигурно е моята учителка. Спокойна е и ми придава това спокойствие и на мен. Мисля си, че тук ще ми хареса!

И така се занизаха годините. В началото беше по-трудно, но с общите усилия на чудесните ми учители, нещата ставаха все по-лесни, и по-лесни. Натрупах много знания, а добротата и топлината, която получих, ме направиха първо човек. Това, което научих тук в училище, ме следваше и през трудните години на моето израстване. Тук се зародиха приятелства, които са и до днес. След седем години, благодарение на постигнатото в „хана", /както го наричахме/ отидох да уча в езикова гимназия.

Пролет е. Годината 2012. Връщам се в спомените си. Вече съм почти на 20. Понякога минавам през училищния двор. Виждам отново усмихнатите си учители и нещо трепва в сърцето ми. Вече не ме е страх. Усмихвам се и знам, че там някъде дълбоко в сърцето ми се е спотаила огромната обич и любов към моето първо училище и към моите първи учители.

Честит празник! Благодаря Ви за всичко!

С много признателност - Силвия Иванова
бивш възпитаник на ОУ „Хан Аспарух"

SPORT

По традиция спортният живот в ОУ"Хан Аспарух" се изразява в няколко основни спорта – лека атлетика, тенис на маса и футбол. В тези спортни области нашето училище винаги се включва и печели призови места!

Станимир Илиев
учител по ФКС

Посетете нашите страници в Интернет!
Основно Училище „Хан Аспарух“
http://www.facebook.com/profile.php
КЛУБ "МЛАД ИНФОРМАТИК"
saitzabukvite.wordpress.com

Вестникът е финансиран от училищното настоятелство

Редактор Венета Колева
На всички колеги, които ми помогнаха да осъществя идеята си, БЛАГОДАРЯ!

Предпечат и печат
Рекламна мрежа PLUTON
www.plutonbg.com • 0888 81 77 72